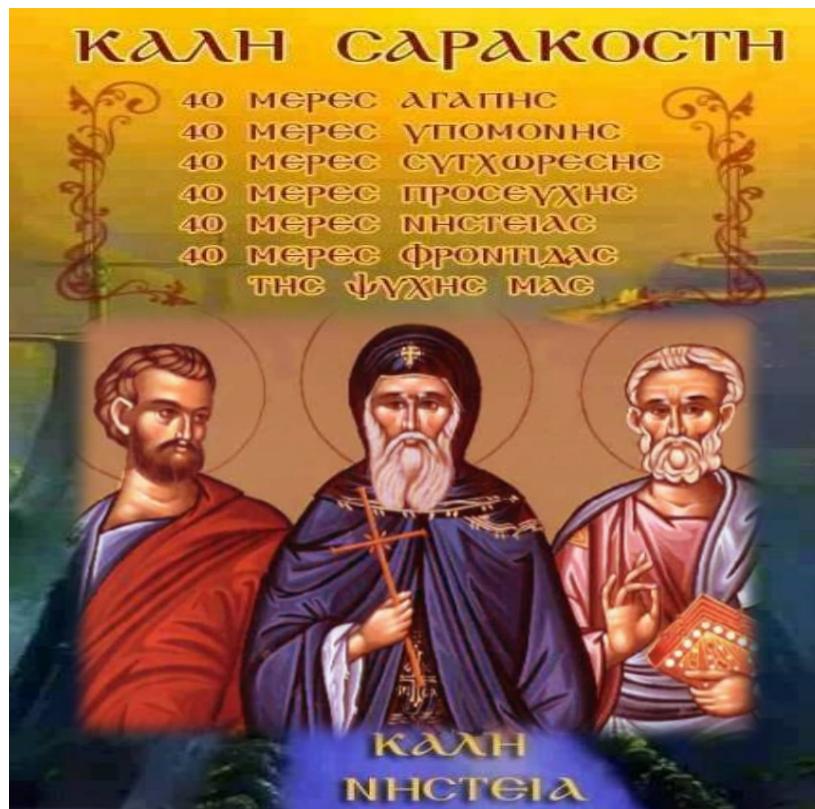

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.
ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἡχος δ'.
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἅγιου
Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
(Μετά Λειτουργίας των
Προηγιασμένων Δώρων).

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/18/sxstantlist.aspx>

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
 μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἵκεσίας ἡμῶν,
 πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
 ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

**"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

- ❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ (**ἘΚ γ'**).
❖ Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (**ἘΚ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

- ❖ Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·
❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ Ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
❖ ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
άμαρτωλῶν συνέτριψας.

- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ¹
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ¹
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ²
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἔμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως
σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
- ❖ καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορέημόνησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὔφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (*ἐκ γ'*).
Κύριε, ἐλέησον. (*ἐκ γ'*).
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ
ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
 - ❖ προσελογίσθη μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
έλεύθερος,
 - ❖ ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ’ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ’
ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἦσθένησαν ἀπὸ¹
πτωχείας.
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
- ❖ ίνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
- ❖ ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
- ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
- ❖ τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς
ἀνομίας σου, τὸν ἵώμενον πάσας τὰς
νόσους σου·
- ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει
καὶ οἰκτιρμοῖς·
- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ
κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- ❖ ἔγνώρισε τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οίκτείρει πατήρ υἱούς,
ώκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἔξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εύλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε,** εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).
- ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
έξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
- ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

- ❖ έξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε,
ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός
σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἐκ β'**).
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ Δ'.

Τὸν ἄναρχόν σου **Πατέρα**, καὶ σέ, Χριστὲ
ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα,
χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες,
λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ὁ Θεός
ημῶν, **πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων,**
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα ...

**Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἅγγέλων ἐν
οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων
ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὅμνον
προσφέρομέν σοι Ἅγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἄγιος εἴ̄ ὁ Θεός ημῶν, πρεσβείαις τοῦ
Ιεράρχου, σῶσόν ημάς..**

Καὶ νῦν ...

**Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν,
προσφέρειν, οἱ θνητοὶ τὸν ὅμνον
τολμῶντες, λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἴ̄ ὁ Θεός ημῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ημᾶς.**

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ημᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ**

**Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα **Ἀποστολικὰ Ἡχος δ' Ταχὺ** **προκατάλαβε.**

**Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς
σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν
τῷ κηρύγματι τῷ σῷ, φωτίζοντας ἡμῶν
τὰς ψυχάς, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι'
αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὔσεβείας,
καταλάμψας τῷ Κόσμῳ. Αὐτῶν ταῖς
ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.**

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ως Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, διὰ
θαλάσσης Ἐρυθρᾶς ὁδηγήσας, τῇ δεξιᾷ
σου Δέσποτα βυθίσας Φαραὼ, οὕτως ἐν
τοῖς θαύμασιν, οἱ σοφοὶ Μαθηταί σου,
τὴν θάλασσαν διέρρηξαν, τῆς πικρᾶς
ἀθεῖας, καὶ τὸν λαὸν ὠδήγησαν πρὸς σέ,
ἄναρχε Λόγε, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.**

**Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις
αυτού.**

Μαρτυρικὸν Ταχὺ προκατάλαβε.

**Σταυρῷ ὄπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου,
ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου
ἔχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν
ώς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες
διδοῦσι τὰς ἱάσεις, τοῖς ἐν πίστει
αἴτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἵκεσίαις, **σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.****

Δόξα ... Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

**Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν,
Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εύλογημένη· διὸ ἀπαύστως, **σὲ
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.****

Κάθισμα Ποίημα Ἰωσὴφ Ἡχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

**Φωστῆρες θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος
αὐτόπται, φωτίσατε ἡμᾶς, τοὺς ἐν σκότει
τοῦ βίου, ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, νῦν
εὔσχημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει τῆς
ἐγκρατείας, νυκτώδη πάθη
ἀποδιώκοντες, καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν
Χριστοῦ Παθήματα χαίροντες.**

**"Ετερον, Ποίημα Θεοδώρου Δόξα ... Τὸ
προσταχθὲν.**

**Τῶν Ἀποστόλων δωδεκάς ἡ θεόλεκτος,
ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ νῦν προσάγαγε, τὸ
Νηστείας στάδιον πάντας διανύσαι,
τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς,
ποιοῦντας ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς, ὅπως
οὕτω προφθάσωμεν, ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ**

Θεοῦ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, δόξαν
αἶνον, προσάγοντες.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ
τεχθέντα, Θεοτόκε ἵκέτευε σὺν τοῖς
Ἄποστόλοις, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ
εἰλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν
πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους
συγχώρησιν, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, **δι'**
ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς
δούλους σου.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα¹
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἃν·
όλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

(Εξόδου κεφ. ιε')

Άρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσής λέγει.

**Τώ Κυρίω ασωμεν, ενδόξως γάρ
δεδόξασται.**

**Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα καὶ επ'
αιώνα καὶ ἔτι.**

**Ότι εισήλθεν ἵππος Φαραώ σύν ἀρμασι
καὶ αναβάταις εις θάλασσαν, καὶ
επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τής
θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ
επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τής
θαλάσσης.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.
(Α' Βασιλειών κεφ. β').
Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

**Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμα
μου.**

**Κύριος ανέβη εις ουρανούς καί
εβρόντησεν, αυτός κρινεί ἀκρα γής
δίκαιος ὧν**

**Καί δίδωσιν ισχύν τοίς βασιλεύσιν ημών
καί υψώσει κέρας χριστού αυτού.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.
(Αββακούμ κεφ. γ').
**Τήν τού Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
Φράσον.**

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

1 Κύριε, εισακήκοα τήν ακοήν σου καί
εφοβήθην

2 Κύριε, κατενόησα τά έργα σου καί
εξέστην. εν μέσω δύο ζώων γνωσθήση,
εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ
παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, εν τώ
ταραχθήναι τήν ψυχήν μου εν οργή
ελέους μνησθήση.

3 ο Θεός από Θαιμάν ἡξει, καί ο ἀγιος εξ
όρους κατασκίου δασέος. εκάλυψεν
ουρανούς η αρετή αυτού, καί αινέσεως
αυτού πλήρης η γῆ.

4 καί φέγγος αυτού ως φώς ἔσται,
κέρατα εν χερσίν αυτού, καί ἔθετο
αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού.

5 πρό προσώπου αυτού πορεύσεται
λόγος, καί εξελεύσεται εις παιδείαν κατά¹
πόδας αυτού.

6 ἔστη, καί εσαλεύθη η γῆ επέβλεψε, καί
ετάκη ἔθνη. διεθρύβη τά όρη βία,
ετάκησαν βουνοί αιώνιοι.

7 πορείας αιωνίας αυτού αντί κόπων
είδον σκηνώματα Αιθιόπων
πτοηθήσονται καί αι σκηναί γής Μαδιάμ.
8 μή εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε, ἡ εν
ποταμοίς ο θυμός σου; ἡ εν θαλάσση τό
όρμημά σου; ὅτι επιβήσῃ επί τούς
ἴππους σου, καί η ιππασία σου σωτηρία.

9 εντείνων εντενείς τό τόξον σου επί²
σκήπτρα, λέγει Κύριος. ποταμών
ραγήσεται γή.

10 όψονται σε καί αδινήσουσι λαοί.
σκορπίζων ύδατα πορείας αυτού ἐδωκεν
η ἀβυσσος φωνήν αυτής, ύψος
φαντασίας αυτής.

11 επήρθη ο ἥλιος, καί η σελήνη ἔστη εν
τή τάξει αυτής εις φώς βολίδες σου
πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής
όπλων σου.

12 εν απειλή ολιγώσεις γήν καί εν θυμώ
πατάξεις ἔθνη.

13 εξήλθες εις σωτηρίαν λαού σου, τού
σώσαι τούς χριστούς σου ελήλυθας
έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον,
εξήγειρας δεσμούς ἐώς τραχήλου.

14 διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς
δυναστών, σεισθήσονται εν αυτή¹
διανοίξουσι χαλινούς αυτών ως εσθίων
πτωχός λάθρα.

15 καί επεβίβασας εις θάλασσαν τούς
ίππους σου ταράσσοντας ύδατα πολλά.

16 εφυλαξάμην, καί επτοήθη η καρδία
μου από φωνής προσευχής χειλέων μου,
καί εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, καί
υποκάτωθέν μου εταράχθη η ισχύς μου.
αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεώς μου τού
αναβήναι εις λαόν παροικίας μου.

17 διότι συκή ου καρποφορήσει, καί ουκ
έσται γενήματα εν ταίς αμπέλοις
ψεύσεται έργον ελαίας, καί τά πεδία ου
ποιήσει βρώσιν εξέλιπον από βρώσεως
πρόβατα, καί ουχ υπάρχουσι βόες επί²
φάτναις.

18 εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου.

**Κύριος ο Θεός δύναμίς μου καί τάξει
τούς πόδας μου εις συντέλειαν
Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού
νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.
(Ησαΐου κεφ. κς').
Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

**Αναστήσονται οι νεκροί, καί
 εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί
 ευφρανθήσονται οι εν τή γή.**

**Η γάρ δρόσος η παρά σουύ ίαμα αυτοίς
 εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσείται.**

**Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
 ταμιείόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
 σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
 έως ἀν παρέλθη η οργή Κυρίου.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.
(Ιωνά κεφ. β').
Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

**Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς,
 Κύριε.
 Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή έλεον
 αυτών εγκατέλιπον.**

Εγώ δέ μετά φωνής αινέσεως καί
εξομολογήσεως θύσω σοι όσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ
Κυρίω.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.
(Δανιήλ κεφ. γ').
Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.

Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός
εί.

Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής
βασιλείας, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού
ουρανού, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.
(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην
ύμνησον η κτιστών φύσις.

Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
καί υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον** υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ἄγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών
ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν
Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ἥλιος καί σελήνη, ἀστρα τού
ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί
πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε
καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί
καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί
ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάχναι καί χιόνες, αστραπαί
καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί
ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοῖς ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων, όσιοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Ἅγιον Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

**Αινούμεν, ευλογούμεν καί
προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες
καί υπερυψούντες αυτόν εις τούς
αιώνας.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.
(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.**

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

Εύλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ.
καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων
ἀπ’ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
σωτηρίαν ἐξ ἔχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.
ὅρκον ὃν ὥμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν ἡυσθέντας'
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὄσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
 κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
 κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
 αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
 σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
 ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
 ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 θανάτου καθημένοις.
**τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
 ὁδὸν εἰρήνης.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Κανών α', Ωδὴ α', τοῦ Ὁσίου Ἡχος πλ. δ' Ὁ Εἱρμὸς.

«Ἄριματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
 θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν
 ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ
 ἀναμέλποντα».

Στίχ. **“Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
 ἡμῶν.**

Τῇ τῶν παθῶν με τρικυμίᾳ πάντοτε,
 περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ,
 νῦν περικυκλούμενον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ
 “Οσιε, ἀπαθείας πρὸς ὅρμον, πρὸς
 σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ, Ἰωάννη
 κυβέρνησον.

**Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Μετατεθεὶς τῇ προαιρέσει "Οσιε, πρὸς
οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ¹
γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα,
τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, δι' ἣς Θεοῦ
οἰκητήριον, ὥφθης Ἰωάννη Θεσπέσιε.

Δόξα ...

Ύπακοὴν τὴν εύπειθῆ κτησάμενος, καὶ
τὴν ταπείνωσιν, ὡσπερ χρυσᾶς ταύτας,
πτέρυγας ἐκέκτησο· δι' ᾧν Πάτερ
ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς
τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης
σε σώσαντα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
καὶ συναῖδιος, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ
πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος,
Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον
διέσωσεν, αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

**Κανών α', Ωδὴ γ', τοῦ Όσίου Ἡχος πλ.
δ'. Ο Είρμὸς.**

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ¹
ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,
τῶν ἐντολῶν σου, στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι²
πλήν σου, "Ἄγιος μόνε φιλάνθρωπε».

**Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Νηφαλεότητι νοός, τῶν ούρανίων τὰ
κάλλη, φανταζόμενος ούδόλως
φροντίσιν, ἐνεπάρης ύλικαις· πτεροῖς δὲ
κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος
μετάρσιος γέγονας.

**Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Τῆς ἡσυχίας ἔρασθείς, τοῦ φιλησύχου
ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ,
τὰς ἐν βίῳ ταραχάς, προθύμως
καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς
ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

**Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Ἐν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν
ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διῆλθες,
κυβερνώμενος σοφέ, τῇ χάριτι τοῦ
Πνεύματος βεβιωκὼς ὁσίως, ὃ Ἰωάννη
θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς φωτιστική, τοῦ
βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων
ἀδιόδευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς,
δι' ἣς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην
πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Είρμὸς.

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς
ούρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ¹
ύδατων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,

**τῶν ἐντολῶν σου, στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι
πλήν σου, Ἀγιος μόνε φιλάνθρωπε».**

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου
Σωτὴρ.**

**Ἐνθάψας πονηράς, τῶν δαιμόνων
ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι
Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος
ἔμεινας· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν**

σου μνήμην, ἔορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ
καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εὔφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε,
τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἐκάστην βοῶσα,
καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου,
μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα,
καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις,
ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις
Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

΄Ο Εἰρμὸς.

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ
Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωήν μου».

ή

΄Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν **κακῶν**,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς**.**

**΄΄Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

΄Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον "Ηχος πλ. β'".

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί²
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

'Ο Οἶκος.

**Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον βλέπων
ἀνεῳγμένον, καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἄδαμ
πιηγάζουσαν ύγείαν, ἔπαθεν, ἐπιλήγη ὁ
διάβολος, καὶ ὡς κινδυνεύων ὡδύρετο,
καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε· τί
ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει με ὁ
Βηθλεεμίτης, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ
πάντα πληρῶν.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ
τοῦ Ἅγιου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.**

Στίχοι.

Ίωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὥφθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ
Γότθου.**

Στίχοι.

"Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,
Ως ἄν πίνης ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Ἐπισκόπου
Χαλκηδόνος.**

Στίχοι.

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
"Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς
Θαυματουργοῦ.**

Στίχοι.

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, Πέμπτῃ τῆς πέμπτης
Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, κατὰ τὴν
ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τὴν
Ἄκολουθίαν τοῦ Μεγάλου καὶ
κατανυκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου,
Ἄδουσι νυνὶ Κανόνα σοι τὸν Μέγαν.

Ταῖς τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ
Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρισμοί.

„Ηχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Ληστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην,
ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί
μου προαπειργάσω, αὐτοῦ τῆς μετανοίας
ἀξίωσον κάμε τὸν ἀνάξιον.

**Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.**

Τὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι ψυχή μου,
Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, καὶ τὸν ἐκ
στείρας τότε λαβόντα, καρπὸν
ἐπαγγελίας, αὐτοῦ τὸ εὔσεβὲς
μιμησώμεθα.

**Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.**

Τὴν τοῦ Σαμψὼν ζηλώσασα ὁραθυμίαν,
τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου,
ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἀλλοφύλοις, διὰ
φιληδονίας, τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ
μακάριον.

**Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς, ὅτι αὐτοὶ¹
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.**

Ο πρὸν ἐν σιαγόνι ὅνου νικήσας, τοὺς
ἀλλοφύλους νῦν παρανάλωμα, τῆς
ἐμπαθοῦς λαγνείας εὔρεθη, ἀλλ' ἔκφυγε
ψυχὴ μου, τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν
χαύνωσιν.

**Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ²
χορτασθήσονται.**

Βαρὰκ καὶ Ἰεφθάέ οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ
τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, μεθ' ᾧν
Δεβόρα ἡ ἀρρενόφρων, αὐτῶν ταῖς
ἀριστείαις, ψυχὴ ἀρρενωθεῖσα
κρατύνθητι.

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ³
ἐλεηθήσονται.**

Τὴν Ἱαὴλ ἀνδρείαν ἔγνως ψυχὴ μου, τὴν
τὸν Σισάρα πρὸν σκολοπίσασαν, καὶ
σωτηρίαν ἐργασαμένην, τὸν πάσσαλον
ἀκούεις, δι' οὗ σοι ὁ Σταυρὸς εἰκονίζεται.

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην,
πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε, τῆς

Ίεφθάε καθαρωτέραν, καὶ σφάξον ὥσπερ
θῦμα, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεὼν τὸν πόκον νόει ψυχή μου, ἐξ
οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, καὶ
κύψον ὥσπερ δορκὰς καὶ πίε, τὸ νᾶμα τὸ
ἐκ νόμου, ῥυὲν τῇ ἀποθλίψει τοῦ
γράμματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

Ἡλεῖ τοῦ Ἱερέως τὴν καταδίκην, ψυχή
μου ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν, φρενῶν
ἀνασχομένη τὰ πάθη, ἐν σοὶ ὥσπερ
ἐκεῖνος, τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.
Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἔνεκεν
ἔμοῦ.

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευΐτης δι' ἔμμελείας, τὴν
ἔαυτοῦ γυναίκα ταῖς δώδεκα, φυλαῖς
διεῖλε ψυχή μου, ἵνα τὸ μῖσος
θριαμβεύσῃ, τὸ ἐκ Βενιαμὶν τὸ
παράνομον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡ φιλοσώφρων "Ἀννα προσευχομένη, τὰ
χείλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν, φωνὴ δὲ
ταύτης οὐκ ἔξηχεῖτο· ἀλλ' ὅμως στεῖρα
οὖσα, Υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.**

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἀννης ἐκρίθη γόνος, ὁ
μέγας Σαμουήλ, ὃν ἐθρέψατο, ἡ
Ἀρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου, αὐτὸν ζήλου
ψυχή μου, καὶ κρῖναι πρὸς τῶν ἄλλων τὰ
ἔργα σου.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.**

Δαυΐδ εἰς Βασιλέα ἐκλελεγμένος,
βασιλικῶς ἔχρισθη τῷ κέρατι, τοῦ θείου
μύρου· σὺ οὖν ψυχή μου, τὴν ἄνω
Βασιλείαν εἰ θέλεις, μύρῳ χρῖσαι τοῖς
δάκρυσιν.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.**

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον,
οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, καὶ
φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων, κάμοῦ τοῦ
ύπερ πάντας, τοῖς σοῖς ὑπεριδόντος
προστάγμασι.

Δόξα ...

Ἄνάρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ,
Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν
δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ
συνεκλάμπον Πατρί τε, καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα
Ἄγιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπερ φύσιν Τόκον σου
προσκυνοῦμεν, τὴν κατὰ φύσιν δόξαν
τοῦ βρέφους σου, μὴ διαιροῦντες

Θεογεννῆτορ· ὁ εῖς γὰρ τῷ προσώπῳ,
διπτὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Στιχ. **Αίνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ
τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις,
ύμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.»

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντας Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντας Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος

αύτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

·Ο Είρμὸς.

**«Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσῖτιν, πᾶσαι
γενεαὶ μεγαλύνομεν· σωματικῶς γὰρ
ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε
τῆς Θεότητος».**

**«Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».**

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ούρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ Δ'

- 'Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ
σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου
ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας
καθάρισον, **πρεσβείαις των Αποστόλων**
καὶ σῶσόν με.
- 'Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ
σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου
ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας
καθάρισον, **πρεσβείαις τοῦ Ιεράρχου και**
σῶσόν με.
- 'Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ
σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου
ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας
καθάρισον, **πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου**
καὶ σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν Κύριον.
Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ούρανῶν
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Αίνεῖτε αύτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ·
αίνεῖτε αύτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αύτοῦ·**

Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

- Αίνεῖτε αύτόν, ἥλιος καὶ σελήνη,
αίνεῖτε αύτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς.
- Αίνεῖτε αύτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
αύτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αύτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- "Εστησεν αύτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν
λόγον αύτοῦ.
- Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ
καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
 - Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,
αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
ύψωθη τὸ ὄνομα αύτοῦ μόνου.

- Ή ἔξομολόγησις αύτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αύτοῦ.
- "Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αύτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αύτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱὸι Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αύτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.
- "Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αύτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αύτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αύτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

΄Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

΄Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὔλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν σημερινήν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἀγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὔλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἀπόστιχα Τριωδίου Ἕχος πλ. δ'
'Ιδιόμελον.

Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα
ψυχή μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ

οίκείων πταισμάτων, παραδοθεῖσα
ἀνοήτοις ἔχθροῖς, ἀλλ' ὡς ἔχουσα
καιρόν, ἐν κατανύξει βόησον· Ἐλπὶς
ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων,
Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εὔφρανθείημεν, ἀνθ' ᾧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ᾧν εἴδομεν
κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Ὕχος πλ. δ'.

Ταῖς λῃστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα
ψυχή μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ
οίκείων πταισμάτων, παραδοθεῖσα
ἀνοήτοις ἔχθροῖς, ἀλλ' ὡς ἔχουσα
καιρόν, ἐν κατανύξει βόησον· Ἐλπὶς
ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων,
Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὕχος πλ. δ' Μαρτυρικὸν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι
καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ,
καθοπλίσαντες ἐαυτούς, στρατιῶται
εύσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις
ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου

τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφανων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου,
πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πρέσβευε
ἀπαύστως, πλημμελημάτων λύσιν, καὶ
εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

**Άγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Υψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἐν τῷ Ναῷ ἔστωτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἔστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε,
πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν
θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε ελέησον (40)

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ονόματι Κυρίου, εύλογησον, Πάτερ.

**‘Ο ὃν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

΄Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ”Εθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

΄Αμήν.

Εύχὴν τοῦ Ἅγιου Ἐφραίμ.
Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.(Μετάνοια).

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὔχῆς.,**

**Ναι, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν. (Μετάνοια).**

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' "Ωρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε'(5).

- **Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου**

- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὸ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρωΐ παραστήσομαι σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
 - οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου, ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν
 - ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἴκον σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν
φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἵνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
 - κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς
ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων
αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν
αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν
σε Κύριε.

- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἔλπιζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι σὺ εὔλογήσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὅπλῳ εὔδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πτ̄'(89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγενηθῆς** ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ
 - πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἴ
 - μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱὸι ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὄφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἡ ἔχθες ἥτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἔξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωΐ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρωΐ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
 - ὅτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιον σου ὁ αἰῶν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου

- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξελιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἔξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἔτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὄγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραῦτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργης σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου
 - ἔξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἔως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 - εὔφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἔτῶν ὧν εἴδομεν κακὰ
 - καὶ ᾖδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 - καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν **κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **"Ελεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι Κύριε.**

- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὄφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον αύτοῦ, τοῦτον ἔξεδίωκον· ὑπερηφάνω ὄφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αύτοὺς μέτ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὄφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρωῖας ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί καὶ Υιώ καὶ Αγίω Πνεύματι.

„Ηχος πλ. β'.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ

Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. **Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,**
σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ

Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. **“Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ**
πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ

Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὕτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εύθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεις καὶ
τρισσεύοντες τον τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς).

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου (**δίς**).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (**δίς**).

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου (**τρίς**).

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
της Δ΄ Εβδομάδος ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον...»
ψάλλομεν τὸ παρόν ^{Ὕχος β'} Τὸν Σταυρόν
σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν(**τρίς**).

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί¹
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως
ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
καὶ πρεσβεύουσαν ἀπάυστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

**Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
 ἡμᾶς, ἔχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
 ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν,
 ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
 πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἴσχύει,
 Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείας τῆς
 Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.**

**Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
 κατ’ ἄλλους καθ’ ὅλας τὰς ἡμέρας)
 λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
 Σταυροπροσκυνήσεως
 Κοντάκιον
 Αύτόμελον. ᾗχος βαρὺς
 Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἔδεμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς

έπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ῷρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ Ἱθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
νῦν ...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμην.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὔλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὔλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον

είς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
όψωμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἀγίων.

Άμήν.

Καὶ εύθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' Ὡρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 αὐτῷ, χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις'(16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
 μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
 προσευχῆς μου ούκ ἐν χείλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῆμα μου
 ἔξελθοι οἱ ὄφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
 εύθύτητας

- ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὔρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικίᾳ
- ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς
- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ
διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ
Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ
εἰσάκουσον τῶν ρήμάτων μου
- Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν
ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ, ἐν
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
 - ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
ταλαιπωρησάντων με οἱ ἔχθροί μου τὴν
ψυχήν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αύτῶν συνέκλεισαν, τὸ
στόμα αύτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν
με, τοὺς ὄφθαλμοὺς αύτῶν ἔθεντο
ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς
θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἴκῶν ἐν
ἀποκρύφοις.
 - Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αύτοὺς
καὶ ὑποσκέλισον αύτοὺς, ρῦσαι τὴν

ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ὁμοφαίαν σου
ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς χειρός σου.

- Κύριε ἀπὸ ὄλιγων ἀπὸ γῆς
διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ
τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἢ γαστὴρ
αὐτῶν· ἔχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν
τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ
όφθηναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν
μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ
ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
- Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες
διακενῆς. Τὰς ὄδούς σου, Κύριε,
γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ
μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε,
καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός
εἰσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας
μου μὴ μνησθῆς.

- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
- Χρηστὸς καὶ εύθὺς ὁ Κύριος· διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν
όδῳ.
- Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὄδοὺς αὐτοῦ.
- Πᾶσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ
ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε,
καὶ ἱλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ
ἐστι.
- Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὄδῳ
ἡρετίσατο.
- Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς
αὔλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
αὐτοῖς.
- Οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς
τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με,
ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
- Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.

- "Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
- "Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῆσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἀκακοι καὶ εὔθεῖς ἐκολλῶντό μοι,
ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου**
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντὸς
 - σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε
 - ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἔδήλωσάς μοι
 - ράντιεῖς με ύσσωπω καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου
 - μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
όλοκαυτώματα ούκ εύδοκήσεις

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ὕχος πλ. β'.

ὁ β' χορός.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ α' χορός

Στίχ. **Καρδίαν καθαρὰν κτίσον** ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εύθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ

ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ό β' χορός

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἅγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

**Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αἰώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἼ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ίκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων,
έλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ὅαγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἔνεκεν του ὄνόματός σου.
 Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί του Υἱοῦ καί
 του Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί
 καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
 θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
 φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Εύλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου
παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
πρόφθασον.” Εγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
πανταχοῦ ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαύτὸν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε' ἀλλ'
ώς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ
πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,

Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αὔτόμελον. Ἡχος βαρὺς

**Ούκέτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε**

**παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βιῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἔθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Αμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἔαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὔχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

**Ἄμήν.
Κύριε ἐλέησον ιβ'.**

**Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἄγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν καὶ οὓς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Καὶ εύθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' "Ωρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ'(53).

- **Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν**
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με
- **ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς**
μου ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός
μου
- **ὅτι ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ'** ἐμὲ
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
 - **ἴδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ**
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
 - **ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς**
μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτοὺς

- έκουσίως θύσω σοι,
έξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου Κύριε
ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
όφθαλμός μου

Ψαλμὸς νδ' (54).

- Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν
μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
ἔλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἔξεκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὄργῃ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ
δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐκάλυψε με σκότος
 - καὶ εἶπα· τὶς δώσει μοι πτέρυγας
ώσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
 - ἵδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 - προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν
σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ
καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἴδον ἀνομίαν
καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει

- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικίᾳ
- καὶ οὐκ ἔξελιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἔχθρὸς ὥνείδισέ με ὑπήνεγκα ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἴσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου
- ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
- ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γάρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν

- έξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀποδιδόναι· ἔβεβήλωσαν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ
- διεμερίσθησαν ἀπὸ ὄργῆς τοῦ
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἥγγισεν ἡ καρδία
αὐτοῦ, ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ
ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν
σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει
εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς
φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἵματων καὶ
δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς
ἡμέρας αὐτῶν, ἔγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ
Κύριε.

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ
Ὑψίστου,** ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ
οὐρανοῦ αὔλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἄντιλήπτωρ μου εἶ,
καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ
ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
- "Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
Θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ
ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλω κυκλώσει σε ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου
ἡμέρας.

- Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιεῖ.
- Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει.
- "Οτι σύ, Κύριε, ή ἐλπίς μου, τὸν "Υψιστὸν ἔθου καταφυγήν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- "Οτι τοῖς Ἅγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- "Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ είμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί .. Και νυν ... Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί.και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

„Ηχος β'.

ό α' χορός.

Ο ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ό β' χορός

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν
μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.

Ο ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ό α' χορός

Στίχ. Ἔγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ο ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**”Οτι ούκ ἔχομεν παρέρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ὁχος πλ. β'.

**Εὕσπλαγχνε μακρόθυμε, Παντοκράτορ
Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου, ἐπὶ¹
τὸν λαόν σου.**

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν ...

**Εὕσπλαγχνε μακρόθυμε, Παντοκράτορ
Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου, ἐπὶ¹
τὸν λαόν σου.**

Προκείμενον Ὁχος πλ. β' Ψαλμὸς 96.

**’Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ
γῆ.**

**Στίχ. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες
”Αγγελοι αύτοῦ.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΜΒ', 5-16).

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας
 τὸν οὐρανόν, καὶ πήξας αὐτόν, ὁ
 στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ
 διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ
 πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν. Ἐγὼ Κύριος
 ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ
 κρατήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω
 σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς
 φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὄφθαλμοὺς τυφλῶν,
 ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ
 οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει.
 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτό μού ἐστι τὸ
 ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω,
 οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς, τὰ
 ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινά, ἃ ἐγὼ
 ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι
 ἐδηλώθη ἡμῖν. Υμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὅμονον
 καινόν, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἄνω, δοξάζετε τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ
 καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
 πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι, καὶ οἱ
 κατοικοῦντες αὐτάς. Εὔφρανθητι ἔρημος,
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ
 κατοικοῦντες Κηδάρ, εὔφρανθήσονται οἱ
 κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν
 ὄρέων βοήσουσι, δώσουσι τῷ Θεῷ
 δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις
 ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ βοήσεται ἐπὶ

τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ μετὰ ἴσχύος.
 Ἐσιώπησα ἀπ' αἰῶνος, μὴ καὶ ἀεὶ¹
 σιωπήσομαι, καὶ ἀνέξομαι; ως ἡ τίκτουσα
 ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἄμα,
 ἐρημώσω ὅρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα²
 χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω
 ποταμοὺς εἰς νήσους, καὶ ἔλη ξηρανῶ,
 καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἢ οὐκ ἔγνωσαν,
 καὶ τρίβους, ἃς οὐκ ἥδεισαν, πατῆσαι
 ποιήσω αὐτούς, ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος
 εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὔθειαν,
ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω αὐτοῖς, καὶ
οὐκ ἔγκαταλείψω αὐτούς.

Προκείμενον Ἡχος πλ. β' Ψαλμὸς 96.

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
 οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὄνοματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, **ἐνεκεν**
τοῦ ὄνοματός σου.

"Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

ὁ Ἀναγνώστης:

Σωτηρίαν είργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς

Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
ἀχράντους σου χεῖρας ἔξετεινας,
ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα'
Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν

Ἄγαθέ, αίτούμενοι συγχώρησιν τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός,
βουλήσει γὰρ ηύδόκησας σarkì ἀνελθεῖν
ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὅθεν
εὔχαριστως βοῶμέν σοι' Χαρᾶς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν

Κόσμον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή,
συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα,
δεῖξον ὡς αεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ
γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὃς
ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γάρ τοῦ
Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε,
νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς

ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
εὔχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ως
κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
μόνον πολυέλεον.

Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ’ ἄλλους καθ’ ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως
Κοντάκιον
Αύτόμελον. ᾗχος βαρὺς
Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἔδεμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βιῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Ό ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ

ώρα ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ ἶθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἄγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...
Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

·Ο ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Ἄμην.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Όσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὔλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὔλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.
Κύριε ἐλέησον ιβ'.

ὁ Ἱερεύς τὴν εύχὴν τῆς ζ' Ὡρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ
σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς
εὔχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἵκετηρίους
ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
όλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
όρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς
καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἰνα διὰ παντὸς
πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
ἀἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ
εὔχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ

Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καὶ εὔθυς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' "Ωρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **‘Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἔκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὕτοις
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ Θεός μου

- μακάριοι οί κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἔστιν ἢ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
- πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὄφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακὼβ
- ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
- ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

- **Εύδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου**
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργήν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν
θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὄργισθῆς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὄργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεὰν;
- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὔφρανθήσεται ἐπὶ
σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ
τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ
Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς
αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ
δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
 - καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς

- δικαιοσύνη ἐναντίον αύτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αύτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου** καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἴμι ἐγὼ
- φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὄσιός εἴμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
- εὕφρανον τὴν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχήν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
- ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας
- ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εύφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου

- ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός
μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου
κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε
ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἔλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ
σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς
ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς
μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς
ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς
μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

• Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω
Πνεύματι.

‘Ηχος πλ.δ’.

ό α' χορός.

‘Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ό β' χορός.

Στίχ. Έγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με.

‘Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαι με.

‘Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον (χῦμα).

‘Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἄγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν

δείξας ώς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας
 τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
 σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
 καὶ σῶσον, **Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν**
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὔθὺς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί¹
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.

Δόξα Πατρί ...

Ἐν μέσω δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εύρεθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς

βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Kαὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ
τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ό μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν,
ἢν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. ᾍχος βαρὺς

Ούκέτι φλογίνη ρόμφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βιῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**ό Ιερεύς: Δι' εύχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων
ἡμῶν...
Ἄμην.**

**Καὶ ποιῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
έαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

καὶ εὔθὺς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ὕχος πλ. δ'.

**Ποιοῦντες ἄμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.**

ό α' χορός.

**Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

**Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
έλεηθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἐνεκεν
ἐμοῦ.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

Δόξα Πατρί ...

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

Καὶ νῦν ...

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἀγιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἄναγνώστης.

**Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.**

**Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ
μὴ καταισχυνθῆ.**

**Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.**

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἀγίων Ἅγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ύμνεῖ σε καὶ λέγει· "Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἔνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ του Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

**Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμήν.**

**Ἄνεις, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.**

Εἴτα τό,

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί¹
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὗν, ἵνα
φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

ὁ Ἀναγνώστης.

α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
Ἡχος βαρύς.

**Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἡχος βαρὺς.

**Οὐκέτι φλογίνη ὥοιμφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βιῶν τοῖς ἐν ἄδη Ἔισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.**

Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας τῆς Μ.
Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἑκάστην
τὰ ἔξης κοντάκια.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἡχος βαρύς.

'Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὄδηγοί, καὶ
ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σήν, ὡς ρόδον
ἰερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὔράμενοι, τὰς
ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ
πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις
τὴν μετάνοιαν.

**Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ,
Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἡχος δ'**

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καὶ νῦ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.**

**Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων
Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαισιν· τοὺς
πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὄλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.**

**"Ετερον τοῦ Ἅγιου Νικολάου (τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ).**

**Κοντάκιον, Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

**'Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἵερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο**

ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου Γόρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν
Μαρτυρικὸν.**

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες,
τυράννοις ἀντέστητε Μάρτυρες· τὰ γὰρ
σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε
οὐράνιον ζωὴν Ἀγιοι.

Δόξα Πατρί ...

**Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν διούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.**

Καὶ νῦν ...

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
άκαταισχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς,
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
τῶν τιμώντων σε.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40κις).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
**εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων.**

Αμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

**Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...
Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρδαν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Αμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
 πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
 ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ
 ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
 εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
 ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
 θάνατον ὕλεσας, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς
 ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
 δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
 ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
 ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψος
 τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν
 τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
 τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ'
 ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἔξελιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἔξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον

ένδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ
οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων
ἔστι τῶν εὔφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ
γὰρ εἴ ἡ ὅντως ἀληθινὴ εὔφροσύνη καὶ
ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετά τὸ
«Ο Θεὸς οίκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·

**“Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν,

ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

**Κύριε ἐλέησον (ιβ').
ὁ Προεξάρχων τὴν Εὔχήν.**

**Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εύδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἴνα διαπαντὸς δοξάζω,
ύμνῳ, προσκυνῷ, καὶ λέγω· Εἶς ἄγιος, εἶς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς ἀμήν.**

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
Παφνουτίου.

καὶ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ. ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤῶΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ίερεύς: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
 Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὔτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὔτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγέλους αὔτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὔτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὔτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὔτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ
καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται
ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

- Ἐπ' αύτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αύτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αύτοῦ.
- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αύτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αύτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αύτοῦ ἔως ἐσπέρας.

- Ός ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὥν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 - Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
 - Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
 - Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὔτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, έλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Άμήν.

ὁ Ἱερεύς:

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Μεθ' ὅ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὦραία Πύλη,
ὅ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει**

**μεγαλοφώνως τά "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ
ΙἹ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.**

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με
έκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
ρῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ήκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου
έμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρῷκησεν ἡ
ψυχή μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἱρήνην ἥμην εἱρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

**Ἄρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
ὅθεν ἦξει ἡ βιόθειά μου. Ἡ βιόθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῷης εἰς σάλον
τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ύπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ
συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,**

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος
φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121.

Εύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἱρηκόσι μοι. Εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες
ἥσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,
Ἱερουσαλήμ. Ιερουσαλήμ οἰκοδομουμένη
ώς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ
Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου.
“Οτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ
εἰς εἱρήνην τὴν Ιερουσαλήμ καὶ εὔθηνία
τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἱρήνη ἐν
τῇ δυνάμει σου, καὶ εὔθηνία ἐν ταῖς
πυργοβάρεσί σου. “Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἱρήνην περὶ σοῦ. “Ἐνεκα τοῦ οἴκου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα
ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122.

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, ἵδοὺ ὡς
ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ

ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως
 οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ¹
 ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
 ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
 εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς
 ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
 ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἅρα
 ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
 ὄργισθηναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
 ἅρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
 Χείμαρρὸν διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἅρα
 διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
 ἀνυπόστατον. Εύλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
 ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
 αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
 ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
 θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
 ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
 ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

**Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (τρίς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἐμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών,
 οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
 κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. "Ορη κύκλῳ αὔτῃς,
 καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
 τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. "Οτι οὐκ
 ἀφήσει Κύριος τὴν ἀράβδον τῶν
 ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
 ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
 ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε,
 τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὔθεσι τῇ καρδίᾳ.
 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
 ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
 ἀνομίαν' εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125.

**Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ¹
 παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
 στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
 ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν' Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
 μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
 ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
 εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
 νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
 ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι**

έπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, **αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126.

Ἐὰν μὴ Κύριος οίκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οίκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὄρθριζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.
 "Οταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὑπνον,
 ἵδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς
 τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν
 χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
 ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὅς πληρώσει
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἔξ αὐτῶν, οὐ
 καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι **τοῖς**
ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εύθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εύλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος

τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128.

**Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου,** είπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ
οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου
ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὄπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς
πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη. Οὗ οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ
τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες'
**Εύλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εύλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (3)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι.

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ
ῶτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας
παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς
ὑποστήσεται; "Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς
ἐστιν. "Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
έλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. "Οτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὄφθαλμοί μου. οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν
ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις
ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ
Κυρίῳ, ηὕξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ
εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ
δώσω ὑπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ
τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. "Εως οὗ
εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Ἐφραθᾷ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις
τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς
τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.
Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. "Ενεκεν
Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. "Ωμοσε
Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσει αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν
φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἣ
διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. "Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην

αύτήν. Τὴν θήραν αύτῆς εύλογῶν εύλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αύτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αύτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αύτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αύτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132.

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εύλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133.

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εύλογεῖτε τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίᾳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, (τρὶς)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.**

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ
Ίδιομέλου τοῦ Τριῳδίου.**

‘Ηχος πλ.δ’

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἄμήν.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

**Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ

τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα' Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἡχος
πλ. δ' Ἰδιόμελον.

Αύτεξουσίως ἔξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου
παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὔπρέπειαν,
ἡμφιασάμην δὲ ταύτην αὗθις, τῇ πρός με
συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ
παρεῖδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι
καταστιχέντα, καὶ ληστρικῶς
όδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου
δυναστείᾳ περιποιησάμενός με,
ἀντιλήψεως ἡξίωσας Πολυέλεε.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἡχος
πλ. δ' Ἰδιόμελον.

Αύτεξουσίως ἔξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου
παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὔπρέπειαν,
ἡμφιασάμην δὲ ταύτην αὗθις, τῇ πρός με
συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ
παρεῖδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι
καταστιχέντα, καὶ ληστρικῶς
όδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου
δυναστείᾳ περιποιησάμενός με,
ἀντιλήψεως ἡξίωσας Πολυέλεε.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

„Ηχος πλ. δ' Μαρτυρικὸν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων
τοῦ ἔχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου „Ηχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

΄Ηλούμενος Κύριε Σταυρῷ, Ἄδαμ τὸ
χειρόγραφον, τῇ θείᾳ λόγχῃ διέρρηξας·
διὸ διάρρηξον, τοὺς δεσμούς μου Λόγε,
ὅπως σοι αἰνέσεως, θυσίαν θύσω πίστει
γηθόμενος, καιρὸν εὔπρόσδεκτον, τῆς
νηστείας νῦν εὐράμενος ὃν εἰς πάντων,
σωτηρίαν ἔδειξας.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἐστιν.

„Ηχος α'.

Νηστείας λαμπρότητι ποτέ, Μωϋσῆς
λαμπόμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται,
τοῦτον ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχή μου,
τὸν Σταυρῷ τανύσαντα, παλάμας διὰ σὲ
ἀγαθότητι, ἔργοις θεράπευσον,
ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ὅπως τύχῃς,
θείας ἀπολαύσεως.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή

μου είς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

**“Ετερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ὡχος πλ.
β' Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.**

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου
Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου,
ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καὶ ἐν αὐτῷ
φωτισθέντες τὰς ψυχάς, ἀνυμνοῦμέν σε
ἀπαύστως, αἵτούμενοι εὔθυμως ἐν χαρᾷ,
τελέσαι τὸ στάδιον τῆς Νηστείας, καὶ
φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀνυμνῆσαι, Κύριε,
δι' ὃν ἔσωσας ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος Ὡχος α' Τῶν
οὐρανίων ταγμάτων.**

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὄχυρώματα, ἐν
τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ
νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν
παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει
τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου
ἄθλησιν.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος Ὡχος α' Τῶν
οὐρανίων ταγμάτων.**

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὄχυρώματα, ἐν
τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ

νίκην ούρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν
παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει
τιμώντων τὴν Ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου
ἄθλησιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος α'.

Τοὺς Ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς
γεραίρομεν, ἀθλητικοὺς καμάτους, οὓς
διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ,
ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ Σταυρὸν
ὑπομείναντος, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην
περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος α'.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς
Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν
ιάσεων ῥεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει
τῶν εύσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε,
τῶν προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ,
καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα .. Καὶ νῦν .. Σταυροθεοτοκίον
Ὕχος α' Τῶν ούρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Θεωροῦσα ἡ
ἀπειρόγαμος, καὶ ἅμαμος Παρθένος, ὃν
Δεσπότην καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν
ἀνθρώπων, ἐβόα πικρῶς, θρηνωδοῦσα
καὶ στένουσα· Τὶ τοῦτο τέκνον

γλυκύτατον, ὅ όρῶ; ἀνυμνῶ σου τὸ
μακρόθυμον.

**Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ,
ἀνοίγονται τὰ Βημόθυρα καὶ ἔξέρχονται
τῆς βορείου Πύλης ὁ Διάκονος καὶ ὁ
Ἱερεύς (ἢ μόνος ὁ Ιερεύς), μετὰ
θυμιατοῦ, καὶ προηγουμένου
λαμπαδούχου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος.**

Εἴσοδος.

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα).

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ύμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα Θεόν.” Αξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ύμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ,
ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

**Διάκονος: Ἐσπέρας.
‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:**

Προκείμενον Ἡχος βαρὺς Ψαλμὸς 98.

‘Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν ὁργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΗ', 20-33).

Εἶπε Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβὰς οὖν ὅψημαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με, συντελοῦνται, εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἔκειθεν οἱ ἄνδρες, ἥλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκὼς ἔναντι Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας Ἀβραάμ, εἶπε· Μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής, ἐὰν ὕστι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τόν τόπον ἔνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὕστι ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσῃς ὡς τὸ ρῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής, μηδαμῶς, ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν. Εἶπε δὲ Κύριος· Ἐὰν εὕρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραάμ, εἶπε· Νῦν ἡρξάμην λαλῆσαι

πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ
σποδός. Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ
πεντήκοντα δίκαιοι εἰς
τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς, ἔνεκεν τῶν
πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν. Καὶ εἶπεν· οὐ μὴ
ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω, ἐκεῖ
τεσσαρακονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν ἔτι
λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἐὰν δὲ
εὔρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν·
οὐ μὴ ἀπολέσω, ἔνεκεν τῶν
τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, ἐὰν
λαλήσω; ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ
τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω,
ἔνεκεν τῶν τριάκοντα. Καὶ εἶπεν· Ἐπειδὴ
ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲ
εὔρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ
ἀπολέσω, ἔνεκεν τῶν εἴκοσι. Καὶ εἶπε·
Μήτι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἄπαξ; ἐὰν δὲ
εὔρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν, οὐκ
ἀπολέσω, ἔνεκεν τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ
Κύριος, ὃς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ,
καὶ Ἀβραὰμ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἡχος πλ. β' Ψαλμὸς 98.

Ἄλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
εὐφροσύνῃ.

ὁ Ἀναγνώστης: Κέλευσον!

**Οἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ θυμιατὸν ἔξηρτημένον, ἵσταται**

**ἔμπροσθεν τῆς Ἅγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:**

Σοφία, Ὁρθοί.

**Εἶτα ὁ Ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν
λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὦραίας
Πύλης, ἐκφωνεῖ:
+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.
Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.
Εἶτα ὁ Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος: Σοφία. Πρόσχωμεν.

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΣΤ', 17
- ΙΖ' 17).**

**‘Ο δεχόμενος παιδείαν, ἐν ἀγαθοῖς
ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους,
σοφισθήσεται. ‘Ος φυλάσσει τὰς ἐαυτοῦ
όδούς, τηρεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχήν, ἀγαπῶν
δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος
αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ
δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων
πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς
διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὕβριστῶν. Συνετὸς
ἐν πράγμασιν εὔρετης ἀγαθῶν, πεποιθὼς
δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ μακαριστός. Τοὺς
σοφοὺς καὶ συνετούς, φαύλους**

καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλείονα
 άκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς
 κεκτημένοις, παιδείᾳ δὲ ἀφρόνων κακή.
 Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἴδιου
 στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει
 ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι
 καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ Ἱασις ψυχῆς.
 Εἰσὶν ὄδοι, δοκοῦσαι ὥρθαι εἶναι ἀνδρί,
 τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς
 πυθμένα Ἄδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ
 έαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν
 έαυτοῦ. Οἱ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἔαυτοῦ
 στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ
 ἄφρων ὥρύσσει ἔαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν
 ἔαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ
 σκολιὸς διαπέμπεται κακά, καὶ λαμπτῆρα
 δόλου πυρσεύει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει
 φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται
 φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτούς εἰς ὄδοὺς οὐκ
 ἀγαθάς, στηρίζων δὲ ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ,
 λογίζεται διεστραμμένα, ἐπιδάκνων δὲ
 τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, ὥριζει πάντα τὰ
 κακά, οὗτος κάμινός ἐστι κακίας.
 Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὄδοῖς
 δικαιοσύνης εύρισκεται. Κρείσσων ἀνὴρ
 μακρόθυμος, ἰσχυροῦ. Οἱ δὲ κρατῶν
 όργης, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου
 πόλιν. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς
 ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ
 δίκαια. Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν
 εἰρήνῃ ἢ οἴκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν,

καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. "Ωσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ

Κυρίω. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. Ό καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν. Ό δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται. Ό δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων, πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὄβιολός. Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι πιστά, οὐδὲ δικαίω χείλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων, ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὔοδωθήσεται. "Ος κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν· ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διῆστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθείς, οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντιλογίας ἔγείρει πᾶς κακός. Ό δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά. "Ος ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. "Ος δίκαιον

κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον,
ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. "Ινα
τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι
γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. "Ος
ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἔαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ
συντριβήν. Ό δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν,
ἐμπεσεῖται εἰς κακά. Εἰς πάντα καιρὸν
φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν
ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

**Ό ιερεύς, εύθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ
ἀναγνώσματος, ίστάμενος πρὸ τῆς
ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς,
ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς. (Κατὰ
μὲν τὴν Α' Ἔβδομάδα, τὴν Μεγάλην
Ἐβδομάδα καθὼς καὶ εἰς μνήμας
έορταζομένων Ἅγιων εἰς ἥχον πλ.β',
κατὰ δὲ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς
ἥχον πλ.α').**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

**Ό ιερεὺς ἔρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος
τῆς Ἅγιας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει
ἐκφώνως.**

Στίχ α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,

είσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σέ.

ὁ α' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἔρχόμενος εἰς τὸ ὅπισθεν
μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν
λέγει ἐκφώνως.

Στίχ, β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ
στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χείλη μου.

ὁ β' χορός

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἔρχόμενος εἰς τὸ βόρειον
μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν
λέγει ἐκφώνως.

Στίχ, γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου
εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

ὁ α' χορός

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Ο Ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς
ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

ὁ β' χορός

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Ο Ἱερεὺς εύρισκόμενος ἥδη ἔμπροσθεν
τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

**Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην,
θυμιᾶ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ
ψάλλων.**

ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Άκολούθως δὲ θυμιᾶ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

ὁ α' χορός

**"Επαρσις τῶν χειρῶν μου, Θυσία
έσπερινή.**

**Ό Διάκονος ἔξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς
ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης
ἰστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.**

ΕΚΤΕΝΗΣ.

- Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης της διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν(δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον. (τρίς, χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

**Μέχρι τοῦδε μόνον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.**

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ὶκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν
δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς
οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος,**

**‘Ο Ιερεὺς: “Οτι ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

**Εὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον. Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν
Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Κύριε
ἐλέησον. “Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε ἐλέησον. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας. Κύριε ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης. Κύριε ἐλέησον. Ἐνώσῃ
αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Κύριε ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ**

χάριτι. Κύριε ἐλέησον. Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου' καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνη, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἔξαπλοϊ τὸ Εἴλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

- **"Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν Κατηχουμένων.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **"Οσοι πιστοί"**
- **"Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.**

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

- **Σοφία.**

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὄφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὔάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

- "Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- Κύριε ἐλέησον.**

• **Σοφία.**

**Δέσποτα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἔλεων
γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ
ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν
Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ
προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ
πλήθους στρατιὰς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν
ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι' ἵνα, δι'
αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα
καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.**

**Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ'
οὐ εὔλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

**Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ ἀργῶς
καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἕχον πλ. β' ἀντὶ¹
τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ
ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς (ἐκ
γ') ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης
προσκυνῶν τρίς, μετὰ τοῦ διακόνου.
ὁ α' χορός**

**Nῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ
εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.**

**Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὅμνος, Γίνεται ἡ
εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως
φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ
κρατῶν τὰ Ἀγια, Διότι τὰ Δῶρα εἶναι
προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει
εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν
ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.
ὁ α' χορὸς
Ψάλλων, ἔξακολουθεῖ τὸ διακοπέν
μέλος:**

**Ιδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.**

**ὁ Διάκονος:
ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.**

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ
προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **"Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν,
ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ**

ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὔωδίας
 πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
 θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
 Πνεύματος δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- 'Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν,
 ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
 παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- "Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
 φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
 ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
 ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
 ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
 παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**

- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἴτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλληλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων
Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ
τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ
ἀπόκρυφοι ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν
καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ
τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ
προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας
ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός,
ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαισια, ὃν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς
ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ
σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ
Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ,
ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Γιὸς καὶ Θεὸς

ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν
 ἐπαναπαύεται Μυστηρίων' Καὶ πάσης
 ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν
 ἔλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον
 πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,
 ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτω, ἵνα, ἐν καθαρῷ
 συνειδότι, ἀνεπαισχύντω προσώπῳ, καὶ
 πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ εἰπόντι, ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει,
 κάγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν
 ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου
 σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ
 παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου
 Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης
 διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ᾧ
 λόγῳ, ᾧ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης'
 καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν
 ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς
 ἀπ' αἰῶνος σοι εὔαρεστήσασιν.
ὁ Ιερεὺς: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς,
 Δέσποτα, μετὰ παρρήσιας,
 ἀκατακρίτως, τολμῶν ἐπικαλεῖσθαι σε
 τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ
 λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

ό Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ
 δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
 Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
 Ἄμην.

ό Ιερεὺς: + Εἱρήνη πᾶσι.
ὸ β' χορός
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
ὸ α' χορός
Σοί, Κύριε.

·Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
εὖσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὖσπλάγχνω
ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας
ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν
ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων' Σοὶ
γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς,
ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος.

ό Ιερεὺς: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ
φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος, καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου
Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

**·Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων ὅντων τῶν
θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ²
κάτω τοῦ Ἅέρος, ἅπτεται τοῦ ζωοποιοῦ
Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου
πολλοῦ.**

ό Διάκονος: Πρόσχωμεν.

**ό Ιερεὺς: Τὰ προηγιασμένα Ἀγια τοῖς
Ἀγίοις.**

ό α' χορός (χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)
Εἷς Ἀγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Κοινωνικὸν

ό β' χορός
ῆχος α' ἐκ τοῦ Κε.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος. Ἄλληλούϊα.

ό Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως
καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

ό α' χορός(χύμα εἰς τὸ κλιτὸν).

Ἄμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

“Οταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν
πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν,
έκφωνεῖ μεγαλοφώνως.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ό α' χορὸς **Ψάλλει** (ἀντὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ
φῶς"), τὸ ἔξῆς:
ῆχος β'

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αύτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου Ἀρτον ούράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

**ό Ιερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
 (μυστικῶς): Υψώθητι ἐπὶ τοὺς
 οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 γῆν ἡ δόξα σου.**

**Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ
 τοῦ Ιερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
 λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
 Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.**

**΄Ο δὲ Ιερεὺς προσκυνήσας λέγει
 μυστικῶς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης.**

Εὔλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

**Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
 κεκαλυμμένον λέγει.**

**Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιών
 καὶ εἰς ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
 σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
 Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
 ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
 τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
 τήν δικαιοσύνην Σου.**

΄Αλληλουΐα, Άλληλουΐα, Άλληλουΐα.

**Καὶ εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν
ἀγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἄγιον
Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀντιμήνσιον.**

ὁ Διάκονος:

- **Ὄρθοι, Μεταλαβόντες τῶν Θείων,
ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ
Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἵτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

Σοί, Κύριε.

**Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν
ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ
ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ
σου, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα
Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς,
ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου,**

είς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

**Ό Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὔαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη
Ἀντιμηνσίου.**

“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ό Ιερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ό Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ό α' χορός: **Κύριε, ἐλέησον (γ')**

**Ό Ιερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)**

**Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ
τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν
ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς
πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα
ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα
γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ,**

παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα
 τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
 νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν
 ἀδιαιρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν
 ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι,
 νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι,
 καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι
 καὶ τὴν ἀγίαν Ἄναστασιν. "Οτι ηύλογηται
 καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμήν.

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.(τρίς)**

**Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
 Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὔχὴν
 ταύτην.**

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς
 τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ
 κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν
 σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου
 ποίμνη, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς
 Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ό α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς: + Εύλογία Κυρίου καὶ ἔλεος
ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ Θείᾳ Χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ο Ιερεὺς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου του Ναοῦ**),
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς
ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
τῶν Φαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ
Ἀντίδωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

**Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχή μου ἀκουσάτωσαν πρᾳεῖς, καὶ
εὔφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν
Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε,
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
ρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς
ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ**

θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδεῖν
ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
δόλον." Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακά, τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν
αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν,
ἢν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

**Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ εύλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εύλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος**

καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
 μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
 ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν
 δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
 σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
 οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
 πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου
 εὔλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
 σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
 λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
 δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
 σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων
 τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος
 πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ
 ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
 σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἄνοιγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς
 πᾶν ζῶον εὔδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος
 πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει,
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται,
 καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
 πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
 πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξιλοθρεύσει.
Αὕτεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.